

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoCsp/17/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121386437
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:6121386437.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX.X.XXXX, adresa C., D. XXX/XX, zastúpenému advokátskou kanceláriou: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Žilina, Pavla Mudroňa 1191/5, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 12.579,29 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 12Csp/72/2021-141 zo dňa 19.1.2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvoinstančný súd žalobu žalobcu (v celom rozsahu) zamietol a žalovanému voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Právne prvoinstančný súd vec posúdil na základe aplikácie ust. § 1 ods. 1, 2, § 2 písm. d) zák. č. 129/2010 Z.z., § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 9, § 101, § 103, § 524 ods. 1, 2, § 559 ods. 2 a § 565 Občianskeho zákonníka, § 92 ods. 8 veta prvá a druhá zák. č. 483/2001 Z.z.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd prvej inštancie k záveru, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným došlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keď právny predchodca žalobcu konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný bol fyzickou osobou, nepodnikateľ, ktorému bol úver poskytnutý. Právny vzťah medzi stranami súd posúdil v zmysle ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

V spore bolo preukázané, a nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému na základe zmluvy o úvere zo dňa 26.6.2017 peňažné prostriedky v sume 15.175,- eur, ktoré sa žalovaný zaviazal uhradiť v 96 splátkach. Z prehľadu splátok vyplýva, že žalovaný uhradil splátku splatnú dňa 26.2.2018, pričom splátky splatné ku dňu 26. v nasledujúcich mesiacoch neuhradil (č. I. 47 súdneho spisu). Z listu zo dňa 6.6.2018 adresovaného žalovanému s názvom „Tretia upomienka - pokus o zmier“ vyplývalo, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu dlžnej pohľadávky banky s tým, že bol upozornený na možnosť zosplatnenia celého úveru pred dátumom splatnosti. Z obsahu uvedenej upomienky vyplýva, že dátum predchádzajúcej upomienky bol 7.5.2018. Nakoľko žalovaný dlžné splátky neuhradil, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 25.7.2018 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Z uvedeného skutkového stavu vyplývalo, že žalovaný bol v omeškaní so splátkami splatnými od 26.3.2018 a nasledujúce.

Žalovaný v spore vzniesol námietku premlčania dôvodiac, že splátka, ktorou sa dostal do omeškania a bola dôvodom pre vyhlásenie predčasnej splatnosti, bola splatná dňa 26.3.2018. Trojročná premlčacia lehota začala plynúť dňa 26.3.2018 a uplynula dňa 26.3.2021. Keďže žaloba bola podaná na súd dňa 31.5.2021, nárok žalobcu bol premlčaný. Súd prvej inštancie sa námietkou premlčania zaoberal a dospel k záveru, že bola podaná dôvodne a z tohto dôvodu nebolo možné premlčané právo priznať. Súd sa stotožnil s argumentáciou žalovaného, že splátka, ktorou došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru a ktorú žalovaný neuhradil, bola splatná dňa 26.3.2018. Táto skutočnosť vyplývala aj z prehľadu splátok o splácaní úveru. Hoci v liste s názvom „Tretia upomienka - pokus o zmier“ zo dňa 6.6.2018 nebolo uvedené, s ktorou splátkou sa dostal žalovaný do omeškania, bolo zrejmé, že keďže bola predmetná upomienka datovaná ku dňu 6.6.2018, nešlo o splátku splatnú 26.6.2018, ako to tvrdil žalobca. Súčasne súd poukázal na to, že za predpokladu, ak by dôvodom pre okamžitú splatnosť úveru, t. j. zosplatenie úveru, bola splátka splatná dňa 26.6.2018, tak ako to tvrdil právny nástupca žalobcu, pôvodný žalobca by nesplnil podmienky pre zosplatenie stanovené § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Z uvedených ustanovení totiž vyplýva, že veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky, ak to bolo dohodnuté alebo určené v rozhodnutí. Súčasne však pred uplatnením tohto práva musí dlžníka upozorniť na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní a súčasne najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Aby bola uvedená podmienka splnená, nebola splátka, ktorou došlo k zosplateniu úveru, splatná dňa 26.6.2018, pretože by tým právny predchodca žalobcu porušil ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Súd dospel vykonaným dokazovaním k záveru, že dôvodom na zosplatenie úveru bolo nezaplatenie splátky splatnej dňa 26.3.2018. K zosplateniu úveru došlo dňa 25.7.2018, t. j. po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, pričom upomienkou zo dňa 6.6.2018 bol žalovaný vyzvaný na úhradu dlžnej splátky. Začiatok plynutia premlčacej doby vyplýva z ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, neplynie teda odo dňa, keď sa právo mohlo prvýkrát vykonať (§ 101 Občianskeho zákonníka). Podľa § 103 vety druhej Občianskeho zákonníka v prípade tzv. zosplatenia dlhu len pre v budúcnosti splatné splátky, premlčacia lehota začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, avšak tej, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, a preto premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ale na okamih splatnosti tej splátky, pre ktorú toto právo veriteľ využíva. Splatnosť zostávajúceho dlhu nastáva uplynutím lehoty, ktorú určí veriteľ vo výzve adresovanej dlžníkovi. Začatie plynutia premlčacej doby upravuje § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, pričom tento okamih nie je viazaný na splatnosť celej pohľadávky, ktorá nastáva v dôsledku uplatnenia práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, na okamih zosplatenia zostávajúceho dlhu. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že splátka, ktorá vyvolala zročnosť celého dlhu bola splatná 26.3.2018. Premlčacia lehota tak začala plynúť dňom 26.3.2018 a uplynula dňa 26.3.2021. Keďže žaloba bola podaná na súd dňa 31.5.2021, nárok žalobcu uplatnený žalobou bol uplatnený po uplynutí premlčacej doby a teda bol premlčaný. Premlčané právo nebolo možné veriteľovi priznať a z tohto dôvodu súd žalobu zamietol a vzhľadom na procesnú ekonomiu už bližšie neskúmal existenciu a opodstatnenosť ďalších námietok žalovaných vo vzťahu k splneniu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úveru.

Súd prvej inštancie sa vzhľadom na tvrdenia žalovaného, že nedošlo k postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu v súlade so zákonom o bankách, týmto tvrdením zaoberal, avšak dospel k záveru, že postúpenie pohľadávky bolo platné. Právny predchodca žalobcu, t. j. Všeobecná úverová banka, ako postupca postúpil pohľadávku na žalobcu Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020. Vzhľadom na § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa súhlas dlžníka na postúpenie pohľadávky nevyžaduje. V zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, banka musí pre platné postúpenie pohľadávky splniť nasledovné podmienky: a/ musí písomne vyzvať svojho klienta, aby dlh zaplatil a b/ ak je napriek písomnej výzve klient v omeškani viac ako 90 kalendárnych dní čo i len s časťou dlhu, môže banka postúpiť pohľadávku uplynutím uvedených 90 dní. Vzhľadom na uvedené súd z obsahu spisu zistil, že banka vyzvala na úhradu zosplateného dlhu žalovaného listom zo dňa 25.7.2018, ktorý bol žalovanému doručený dňa 7.8.2018, pričom žalovaný dlh neuhradil. Banka postúpila pohľadávku na žalobcu až Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 13.11.2020, t. j. po uplynutí viac ako 90 kalendárnych dní.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania podľa § 251, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP, súd prvej inštancie vychádzal z rozhodnutia vo veci samej, keď žalobca bol v konaní plne úspešný, a preto jemu súd priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu podal prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie žalobca, pričom uplatnil odvolacie dôvody, že neboli splnené procesné podmienky (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP) a že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP), pričom sa domáhal, aby odvolací súd, vzhľadom na prekážku právoplatne rozhodnutej veci v zmysle § 389 ods. 1 písm. a) CSP napadnutý rozsudok zrušil, nakoľko platobný rozkaz vo vzťahu k žalovanému nadobudol právoplatnosť a v zmysle § 391 ods. 1 CSP zastavil konanie a zároveň priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Alternatívne navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že vyhovie podanej žalobe a žalobcovi prizná nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania, nakoľko nárok nemožno považovať za premlčaný ani len sčasti.

K odvolaciemu argumentu, že je daná prekážka právoplatne rozhodnutej veci a odpor bol podaný neoprávnenou osobou, odvolateľ uviedol, že odpor bol podaný právnym zástupcom žalovaného na podklade pripojeného plnomocenstva v konaní udeleného JUDr. Peter Vachan, advokát, s.r.o. so sídlom v Žiline. Odpor proti platobnému rozkazu podala na základe priloženého poverenia zo dňa 1.2.2021 udeleného v zmysle § 23 ods. 4 zák. č. 305/2013 Z.z. E. B. F., ktorej poverenie bolo udelené na prijímanie, podávanie a autorizovanie všetkých podaní v elektronickej schránke JUDr. Petra Vachana bez obmedzenia. Následne s poukazom na znenie ust. § 13 ods. 6 a § 23 ods. 4 Zákona o e-Governmente odvolateľ uviedol, že odpor proti platobnému rozkazu nebol elektronicky podpísaný JUDr. Petrom Vachanom, ale podpísala ho E. B. F. ako fyzická osoba. Súčasťou podaného odporu proti platobnému rozkazu bolo poverenie, teda E. B. F. konala v mene JUDr. Petra Vachana, pričom odpor podpisovala svojím KEPom a to len na základe poverenia, ktoré ju oprávňovalo na prístup do elektronickej schránky JUDr. Vachana, pričom E. F. nepriložila žiadne substitučné splnomocnenie, ani žiadne iné plnomocnenstvo, ktoré by jej dovoľovalo konať za túto advokátsku kanceláriu. Po poukaze na znenie § 821 ods. 3 zák. č. 754/2004 Z.z. odvolateľ vyslovil názor, že ak odpor proti platobnému rozkazu doručený Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 4.1.2021 bol autorizovaný KEP fyzickej osoby E. B. F. na základe predloženého poverenia, potom nemožno hovoriť o splnení podmienok napísania a podpísania odvolania JUDr. Petrom Vachanom a ide o podanie bez autorizácie odporu, t.j. o odpor podaný neoprávnenou osobou, ktorý mal byť odmietnutý, v dôsledku čoho nadobudol platobný rozkaz právoplatnosť a vykonateľnosť a založil prekážku právoplatne rozhodnutej veci pre prebiehajúce konanie. Po odkaze na znenie § 125 ods. 2 CSP odvolateľ uviedol, že ide o neodstrániteľnú vadu. Obligatórnou náležitosťou odporu proti platobnému rozkazu je podpis, ktorý je splnený vtedy, ak bude odpor podaný elektronicky autorizovaným kvalifikovaným elektronickým podpisom alebo kvalifikovanou elektronickej pečatou patriacou advokátovi, ktorý zastupuje odporu a buď z titulu plnomocenstva alebo udeleného substitučného plnomocenstva. Na základe predmetného poverenia nesmie JUDr. F. konať za osobu, ktorej patrí elektronickej schránka, môže napríklad podanie podať, avšak podanie samotné musí byť už predtým podpísané oprávnenou osobou – advokátom.

K rovnakým právnym záverom podľa odvolateľa dospel v prakticky totožnej situácii aj Krajský súd Nitra, ktorý v obdobnom prípade odmietol takto podané odvolanie nepodpísané JUDr. Petrom Vachanom. Z rozhodnutia Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9CoCsp/39/2021 z 30.11.2021 odvolateľ zdôraznil, že odvolanie bolo napísané na hlavičkovom papieri JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., nebolo elektronicky podpísané JUDr. Petrom Vachanom, ale podpísala ho B. F. ako fyzická osoba s uvedením rodného čísla a adresy pobytu. Súčasťou podaného odvolania bolo poverenie, ktorým JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., poveril v zmysle § 23 ods. 4 zák. č. 305/2013 Z.z. E. B. F.. Odvolací súd v danom prípade dospel k záveru, že v prípade, ak odvolanie bolo autorizované KEP fyzickej osoby E. B. F.

na základe predloženého poverenia zo dňa 1.2.2021 udeleného v zmysle § 23 ods. 4 Zákona o e-Governmente nemožno hovoriť o splnení podmienky na napísanie a podpísanie odvolania JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., takže ide o podanie bez autorizácie. Podpis patrí medzi nevyhnutné náležitosti odvolania, ak sa v prípade elektronického podania vyžaduje KEP (osoby ho podávajúcej), potom KEP na odvolaní advokáta musí byť (rovnako ako odvolanie) ním realizovaný v odvolacej lehote, resp. najneskôr do 10 dní, aby sa vylúčili zákonné dôsledky jeho absencie z ust. § 125 ods. 2 CSP. Obligatórnou náležitosťou odvolania je podpis a táto bude splnená vtedy, ak bude odvolanie elektronicky autorizované kvalifikovaným elektronickým podpisom alebo kvalifikovanou elektronickou pečaťou patriacou advokátovi, ktorý zastupuje odvolateľa a to buď z titulu plnomocenstva alebo udeleného substitučného plnomocenstva. Právnym zástupcom žalovaného predložené poverenie pre E. B. F. nemožno akceptovať ako substitučné plnomocnenie advokáta advokátom, pretože neobsahuje zastúpenie v tejto konkrétnej veci a rieši výlučne oprávnenie zmysle § 23 ods. 4 Zákona o e-Governmente, z uvedených dôvodov odvolací súd odvolanie žalovaného podľa § 386 písm. b) CSP odmietol. Na základe uvedeného odvolateľ zastáva názor, že platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 17.7.2021, v dôsledku čoho založil prekážku právoplatne rozhodnutej veci v zmysle § 230 CSP, pre ktorú nebolo možné vec vo vzťahu k žalovanému opätovne prejednať. Z uvedeného dôvodu neboli splnené procesné podmienky a napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť a konanie zastaviť a žalobcovi priznať voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (§ 268 písm. a) a § 230 CSP).

Odvolateľ tiež poukázal na uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 15Co/4/2019 zo dňa 28.2.2020, z ktorého zdôraznil, že márnym uplynutím zákonnej lehoty na podanie odporu proti platobnému rozkazu vo vzťahu k žalovanému 2 nastali účinky právoplatne rozhodnutej veci (*res iudicatae*) podľa § 230 CSP, pričom *res iudicatae* je charakterizovaná ako negatívna procesná podmienka, ktorú ak je daná, nie je možné odstrániť a súd na ňu prihliada *ex offio* v ktoromkoľvek štádiu konania. Z uznesenia Krajského súdu Prešov sp. zn. 10Co/57/2017 zo dňa 8.2.2018 odvolateľ zdôraznil, že odpor proti platobnému rozkazu sa mohol týkať len žalovanej 1, ktorá odpor podala, ale voči žalovanému 2 je neúčinný, nakoľko tento proti riadne doručenému platobnému rozkazu nepodal odpor. Na tejto skutočnosti nemôžu nič meniť následné rozhodnutia v prejednávanej veci, vrátane rozhodnutia, ktoré bolo predložené odvolaciemu súdu, nakoľko platobný rozkaz vo vzťahu k žalovanému 2 nadobudol právoplatnosť a každé ďalšie rozhodnutie vo veci už nemohlo na tom nič zmeniť, prípadne ho zrušiť, nakoľko platobný rozkaz voči žalovanému sa stal právoplatným. Všetky následné rozhodnutia po vydaní platobného rozkazu neboli vo vzťahu k žalovanému 2 opraviteľné, či už ich zmenou alebo zrušením, jedná sa o nulitné rozhodnutia – pakty, vrátane vydaného rozsudku vo veci samej, ktoré nemohli nadobudnúť právoplatnosť a účinnosť. Z ďalšieho rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/52/2019 zo dňa 27.5.2020 zdôraznil, že ak žalovaná nepodala proti platobnému rozkazu odpor ohľadom nej, platobný rozkaz nadobudol účinky právoplatného rozsudku, o jej povinnosti zaplatiť žalovanú pohľadávku bolo právoplatne rozhodnuté, a teda nemôže byť táto vec prejednávaná znova, t.j. aj zamietnutím žaloby voči nej, pretože ide o prekážku rozsúdenej veci (*res iudicatae*), ktorá patrí k procesným podmienkam. Jej existencia vedie v každom štádiu konania bez ďalšieho k jeho zastaveniu. Na prejednávanej danej veci preto podľa odvolateľa nemôže nič zmeniť následné rozhodnutie okresného súdu, voči ktorému smeruje odvolanie, nakoľko platobný rozkaz vo vzťahu k žalovanému nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť a založil tak prekážku právoplatne rozhodnutej veci, pre ktorú neprichádza v úvahy jej opätovné preskúmanie. Všetky následné rozhodnutia po vydaní platobného rozkazu sú preto nulitné a rozhodnutia vrátane vydaného rozsudku, ktoré nemôžu zmeniť právoplatnosť a vykonateľnosť platobného rozkazu.

V ďalšej časti odvolania sa žalobca venoval podľa neho nesprávnemu právnemu posúdeniu veci súdom prvej inštancie ohľadom premlčania nároku. Žalobca sa nestotožňuje so záverom súdu prvej inštancie v zmysle ktorého podaním zo dňa 25.7.2018 bolo právo podľa § 565 OZ uplatnené postupom pre nesplnenie splátky splatnej 26.3.2018, nakoľko uvedené právne posúdenie je v priamom rozpore s druhou vetou § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ. Žalobca zastáva názor, že právny predchodca žalobcu VÚB, a.s., vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požiadala o zaplatenie celej pohľadávky v dôsledku nesplnenia splátok riadne a včas v súlade s § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ pre nesplnenie splátky splatnej 26.6.2018, nakoľko pre skôr splatné splátky toto jeho právo v súlade s druhou vetou § 565 OZ zaniklo. Je teda zrejmé, že v prípade ak postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť

úveru ku dňu 25.7.2018, uplatnil ho v súlade s § 565 OZ pre nezaplatenie splátky splatnej 26.6.2018, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru bezprostredne predchádzala a pre ktorej nezaplatenie navrhol vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a zároveň svoje právo uplatnil v súlade s § 53 ods. 9 OZ po omeškaní veriteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako tri mesiace, pričom spotrebiteľ bol nesporné na toto oprávnenie veriteľa upozornený. Závery súdu prvej inštancie v tomto smere označil za nepreskúmateľné s tým, že vôbec nie je zrejmé ako súd vyložil ust. § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ a ako sa v tejto súvislosti vysporiadal s § 565 OZ. Oprávnenie postupcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru pre nezaplatenie splátky splatnej 26.3.2018 zaniklo v súlade s § 565 OZ splatnosťou ďalšej splátky úveru (26.4.2018) a jediná splátka, pre ktorú podaním zo dňa 25.7.2018 mohol postupca vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru je splátka splatná 26.6.2018. Odvolateľ zdôraznil, že uplatnenie práva podľa § 565 OZ a splnenie podmienok podľa § 53 ods. 9 je potrebné posudzovať izolovane – avšak súd prvej inštancie tieto ustanovenia neprípustne zlúčil. Zdôraznil, že k uplatneniu práva podľa § 565 OZ došlo podaním zo dňa 25.7.2018, v zmysle § 565 OZ tak mohlo dôjsť len v prípade, ak to bolo medzi stranami dojednané (čo bolo preukázané), a zároveň pre nesplnenie splátky splatnej dňa 26.6.2018 (nakoľko pre skôr splatné splátky toto oprávnenie zaniklo). Pokračoval, že k uplatneniu práva podľa § 565 OZ došlo zároveň v súlade s § 53 ods. 9 OZ, nakoľko v konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v dlhšom ako trojmesačnom omeškaní s platením splátok a súčasne bol upozornený na možnosť uplatnenia tohto práva. Ak by zákonodarca mal úmysel, aby sa ust. § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ malo vykladať tak, že sa toto právo uplatňuje pre splátku, ktorá o viac ako tri mesiace predchádza jeho uplatneniu, potom by ho upravil tak, že v prípade plnenia spotrebiteľskej zmluvy sa druhá veta § 565 OZ neaplikuje. Ak teda veriteľ uplatňuje právo podľa § 565 OZ zo spotrebiteľskej zmluvy, musí byť spotrebiteľ v trojmesačnom omeškaní s platením splátok, ako to vyžaduje § 53 ods. 9 OZ, a musí byť súčasne upozornený na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ ako to vyžaduje § 53 ods. 9 OZ, avšak napriek tomu môže byť toto právo dodávateľom uplatnené v zmysle druhej vety ust. § 565 OZ len pre nesplnenie splátky, ktorá bezprostredne predchádza uplatneniu tohto práva, nakoľko pre všetky skôr splatné splátky toto právo podľa druhej vety ust. § 565 OZ zaniklo. Z uvedeného dôvodu, pre všetky splátky, ktoré predchádzajú uplatneniu tohto práva plynie samostatná trojročná premlčacia doba o splatnosti tej ktorej splátky v zmysle prvej vety § 103 OZ a pre všetky splátky, ktoré nasledujú po uplatnení tohto práva, plynie premlčacia doba od splatnosti splátky, ktorá bezprostredne predchádza uplatneniu tohto práva, nakoľko v zmysle § 565 OZ nemohlo dôjsť k uplatneniu tohto práva pre žiadnu inú splátku dlhu. V tejto súvislosti žalobca odkázal na rozhodnutia krajských súdov, ktoré vyslovili obdobný názor, napr. Krajského súdu v Nitre sp. zn. 12CoCsp/11/2020 z 22.1.2021, 5Co/114/2017 z 28.4.2017, Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 15CoCsp/13/2020 zo dňa 25.5.2020.

Podľa odvolateľa je teda zrejmé, že v prípade, ak postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, podaním z 25.7.2018, pričom žalovaný bol v tom čase v omeškaní s plnením dohodnutých splátok po dobu dlhšiu ako tri mesiace a zároveň bol upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva podľa § 53 ods. 9 OZ, toto právo postupca uplatnil v súlade s § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ platne a pre nezaplatenie splátky splatnej 26.6.2018. Preto nemožno súhlasiť so záverom súdu, že by uvedené právo bolo uplatnené pre nesplnenie splátky splatnej 26.3.2018. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je navyše v tejto časti nepreskúmateľné, nakoľko z neho nemožno vyvodit', ako sa súd vysporiadal s druhou vetou ust. § 565 OZ. V závere odvolania žalobca vyčíslil trovy odvolacieho konania.

Žalovaný odvolanie nepodal. K doručenému odvolaniu žalobcu predložil prostredníctvom svojho právneho zastúpenia písomné vyjadrenie, ktorým navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil a žalovanému priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Podľa názoru žalovaného je výklad § 125 ods. 2 CSP zo strany Krajského súdu Nitra, na ktorý odkazuje odvolateľ, nesprávny, nakoľko v danom prípade ide o odvolanie, ktoré bolo autorizované zaručeným elektronickým podpisom na základe poverenia E. B. F. a teda na daný prípad nemožno aplikovať § 125 ods. 2, keďže nejde o podanie bez autorizácie. Z dikcie ustanovenia vyplýva, že sa vzťahuje na podania urobené elektronicky, t.j. cez e-mailovú správu bez autorizácie. Žalovaný je názoru, že na základe poverenia bola oprávnená osoba poverená na prijímanie, podávanie a autorizovanie všetkých podaní v elektronickej schránke právneho zástupcu žalovaného a teda odvolanie bolo podané v súlade so zákonom. Žalobca pritom mohol tieto skutočnosti namietat' hneď pri prvom úkone a tiež konajúci súd mohol uplatniť postup v zmysle § 129 ods. 1 CSP a vyzvať právneho zástupcu žalovaného, aby podanie doplnil alebo opravil v stanovenej lehote.

K otázke premlčania uplatneného práva žalovaný poukázal na znenie § 54a, § 53 ods. 9 a § 103 OZ s tým, že pohľadávka žalobcu je jednoznačne premlčaná s poukazom a § 103 OZ posledná veta, čo preukazujú aj nasledovné rozhodnutia krajských súdov: rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11CoCsp/16/2021 zo dňa 25.5.2021, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11CoCsp/25/2021 zo dňa 29.7.2021, Krajského súdu Nitra sp. zn. 9Co/214/2019 zo dňa 9.1.2020.

K doručenému vyjadreniu žalovaného k odvolaniu žalobcu doručil právny zástupca žalobcu repliku, v ktorej oznámil, že trvá na podanom odvolaní a poukazuje najmä na uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9CoCsp/39/2021 z 30.11.2021. Vzhľadom na prekážku právoplatne rozhodnutej veci navrhuje, aby odvolací súd v zmysle § 389 ods. 1 písm. a) CSP napadnuté rozhodnutie zrušil vo vzťahu k žalovanému bez jeho vrátenia súdu prvej inštancie, nakoľko platobný rozkaz vo vzťahu k žalovanému nadobudol právoplatnosť a v zmysle § 391 ods. 1 CSP zastavil konanie a zároveň priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Alternatívne navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že vyhovie podanej žalobe a prizná žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania, nakoľko nárok nemožno považovať za premlčaný ani len sčasti.

Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zastúpenia v podanej duplike poukázal na znenie čl. 4 ods. 2 CSP a § 129 ods. 4 CSP, s tým, že predložil plnomocenstvo so zaručenou konverziou, čím bolo podľa neho jednoznačne preukázané právne zastúpenie Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Vachan, advokát, s.r.o. Na podporu svojho právneho názoru dal do pozornosti závery NS SR vo veci pod sp. zn. 8Sžf/15/2011 zo dňa 12.10.2011, v ktorom zdôraznil, že ak žalobca v lehote pre podanie odvolania odstránil vadu konania tým, že predložil plnú moc na zastupovanie, udelenú advokátovi, Krajskému súdu v Trnave nič nebráni v prejednaní veci, keďže vada konania bola odstránená.

Nad rámec uvedeného žalovaný uviedol, že vzhľadom na premlčanie pohľadávky a nedostatok aktívnej vecnej legitímácie okresný súd nemal ani vydať platobný rozkaz, keďže ak by ex offo skúmal premlčanie a aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, nedošlo by k jeho vydaniu. Takéto pochybenie vyššieho súdneho úradníka nemôže byť na ujmu žalovaného v pozícii spotrebiteľa. V závere podania navrhol, aby krajský súd rozsudok v napadnutom rozsahu potvrdil v zmysle § 387 ods. 1 CSP a žalovanému priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Ďalšie podania v odvolacom konaní strany do spisu nedoručili.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku – ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. a), b) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), po preskúmaní veci dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, v dôsledku čoho bolo nevyhnutné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. a/ v spojení a § 391 ods. 1 CSP).

Predmetom konania na základe podaného návrhu na vydanie platobného rozkazu bol nárok žalobcu na zaplatenie od žalovaného sumy 12.579,29 Eur na istine, 3.195,57 Eur úroku, 1.556,54 Eur úroku z omeškania, ako i úroku z omeškania 5% ročne zo sumy 12.557,50 Eur od 2.12.2020 do zaplatenia, z titulu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom predmetnú žalobu

v celom rozsahu zamietol z dôvodu premlčania uplatneného nároku v celom rozsahu, s odôvodnením v preskúvanom rozsudku popísaným vyššie.

Predmetom odvolacieho konania, ktorý je vymedzený ako rozsahom, tak i dôvodmi podaného odvolania, bolo okrem otázky samotného premlčania uplatneného nároku prioritne posúdiť odvolateľom tvrdenú daňovú prekážku právoplatne rozsúdenej veci (res iudicatae) v zmysle § 230 CSP, vychádzajúc z tvrdenia odvolateľa, že predmetný odpor proti platobnému rozkazu nebol elektronicky podpísaný splnomocneným právnym zástupcom žalovaného, bol teda podaný neoprávnenou osobou, mal byť odmietnutý, v dôsledku čoho platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, čím založil prekážku právoplatne rozhodnutej veci.

Podľa § 123 ods. 2 CSP, podanie vo veci samej je najmä žaloba, vzájomná žaloba, zmena žaloby, späťvzatie žaloby, odpor, odvolanie, dovolanie, a ak to z povahy veci vyplýva, aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia.

Podľa § 125 ods. 1 a 2 CSP, podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. (ods. 1). Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (ods. 2).

Podľa § 127 ods. 1 CSP, ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis.

V zmysle § 161 ods. 1 a 2 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené procesné podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť. Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Medzi negatívne procesné podmienky podľa cit. ustanovenia patrí aj prekážka rozhodnutej veci podľa nasl. § 230 CSP, ktorá je neodstrániteľným nedostatkom procesnej podmienky konania vedúcim k jeho zastaveniu.

Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

Podľa 267 ods. 2 písm. b) CSP, súd uznesením odmietne odpor, ktorý bol podaný neoprávnenou osobou.

V zmysle § 268 CSP platobný rozkaz nadobúda právoplatnosť a) márnym uplynutím lehoty na podanie odporu (včítane podania odporu oneskorene aj neoprávnenou osobou).

Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Civilný sporový poriadok okrem § 126. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, ak tento zákon neustanovuje inak, na elektronické podania a elektronické úradné dokumenty podľa tohto zákona sa použije osobitný predpis (podľa poznámky 5/: zák. č. 305/2013 Z.z. v znení neskorších predpisov).

V zmysle § 11 zák. č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní proti platobnému rozkazu môže žalovaný podať odpor, ktorý musí byť vecne odôvodnený. Podaním odporu sa platobný rozkaz zrušuje; to neplatí,

ak bol odpor odmietnutý. Podaný odpor nemožno vziať späť (ods. 1). Ak sa odpor podáva elektronickými prostriedkami, musí byť podaný prostredníctvom na to určeného elektronického formulára, ktorý musí byť autorizovaný podľa osobitného predpisu (ods. 2) - podľa poznámky 4 v zmysle § 23 zák. č. 305/2013 Z.z. v znení zák. č. 273/2015 Z.z.. Proti výroku o náhrade trov konania v platobnom rozkaze je prípustná sťažnosť. Na sťažnosť sa však neprihliada, ak sa platobný rozkaz na základe podaného odporu zrušil (ods. 7).

V zmysle § 12 – Odmietnutie odporu - zák. č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní, súd bez toho, aby vyzýval žalobcu na vyjadrenie, odmietne odpor podaný a) neoprávnenou osobou, b) oneskorene, c) elektronickými prostriedkami inak ako podľa § 11 ods. 2, d) bez vecného odôvodnenia (ods. 1). Proti uzneseniu o odmietnutí odporu je prípustná sťažnosť.

Podľa § 82l ods. 3 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, orgán verejnej moci, advokát, súdny exekútor, notár a správca sú povinní v konaní pred súdom doručovať podania do elektronickej schránky súdu a používať pri elektronickej komunikácii so súdom elektronicкую schránku aktivovanú na doručovanie, ktorej sú majiteľom; to neplatí, ak súd požiada o predloženie určitej listiny a pre predkladanie administratívneho spisu alebo iného spisu. Ak je pre podanie určený elektronický formulár, sú osoby podľa predchádzajúcej vety povinné podanie urobiť prostredníctvom takého formulára. Trovy vzniknuté porušením povinnosti podľa prvej vety nie sú predmetom náhrady trov konania.

Podľa § 23 ods. 4 zák. č. 305/2003 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) , ak nie je preukázaný opak, na účely elektronickej komunikácie je oprávnenie osoby konať za inú osobu alebo v mene inej osoby preukázané vždy, ak a) konajúca osoba použije na autorizáciu platný mandátny certifikát podľa osobitného predpisu, z ktorého vyplýva oprávnenie konať za túto osobu alebo v jej mene a rozsah tohto oprávnenia, alebo b) prostriedok, ktorý konajúca osoba použije na autorizáciu, zodpovedá najmenej úrovni zabezpečenia „vysoká“ podľa osobitného predpisu a obsahuje identifikátor osoby a z referenčného údajov vyplýva oprávnenie tejto osoby konať za inú osobu alebo v jej mene. Podľa ods. 5 okrem spôsobu podľa ods. 4 sa oprávnenie konať v mene inej osoby na účely elektronickej komunikácie, preukazuje aj a) elektronickým dokumentom obsahujúcim jednoznačnú identifikáciu konajúcej osoby, osoby v mene ktorej je oprávnená konať a rozsah oprávnenia konať v mene tejto osoby, pričom tento elektronický dokument musí byť autorizovaný 1. splnomocniteľom ak oprávnenie konať vzniká udelením splnomocnenia, alebo 2. príslušným orgánom verejnej moci, ak oprávnenie konať vzniká rozhodnutím orgánu verejnej moci.

Podľa § 13 ods. 6 zákona o e-Governmente, udelenie oprávnenia na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou a zmena v oprávneniach na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou je právny úkon majiteľa elektronickej schránky, ktorým identifikuje osobu oprávnenú na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou a určí rozsah jej oprávnení na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou.

Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 215/2002 Z.z. o elektronickej podpise a o zmene a doplnení niektorých zákonov, elektronický podpis je informácia pripojená alebo inak logicky spojená s elektronickým dokumentom, ktorá musí spĺňať tieto požiadavky: a) nemožno ju efektívne vyhotoviť bez znalosti súkromného kľúča a elektronickeho dokumentu, b) na základe znalosti tejto informácie a verejného kľúča patriaceho k súkromnému kľúču použitému pri jej vyhotovení možno overiť, že elektronický dokument, ku ktorému je pripojená alebo s ním inak logicky spojená, je zhodný s elektronickým dokumentom použitým na jej vyhotovenie, c) obsahuje údaj, ktorý identifikuje podpisovateľa.

Podľa § 16 ods. 1 zák. č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, advokát sa v rámci svojho poverenia môže dať zastúpiť iným advokátom.

Z obsahu spisu je zrejmé, že voči platobnému rozkazu, ktorý vydal Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní dňa 2.7.2021 (č.l. 67) bol podaný odpor (č. l. 72), v ktorom sa uvádza, že ho podáva žalovaný v zastúpení advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o. K odporu bola priložená plná moc udelená advokátskej kancelárii JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o. dňa 14.7.2021. Bolo priložené aj Poverenie zo dňa 01.02.2021, ktorým JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o. poveril podľa § 23 ods. 4 zák. č. zák. 305/2013 Z. z. o e-Governmente advokátku E. B. F., aby v jeho mene v celom rozsahu práv a povinností prijímala, podpisovala, podávala a autorizovala všetky podania v jeho elektronickej schránke bez obmedzenia pre účely súdnych, správnych a iných konaní, najmä je oprávnená čítať záznamy na úložisku a vykonávať záznamy do úložiska a vykonávať s tým súvisiace úkony, a to i v prípade, že sa na taký úkon vyžaduje osobitné splnomocnenie. V poverení je ďalej výslovne uvedené, že nie je substitučným splnomocnením udeleným tretej osobe. Z údajov vygenerovaných k elektronickej podaniu – odporu voči platobnému rozkazu vyplynulo, že podanie odporu bolo realizované prostredníctvom elektronickej schránky JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., prílohy sú vytvorené zaručenou konverziou v predmetnej elektronickej schránke, avšak samotné podanie (odpor) je podpísané zaručeným elektronickým podpisom E. B. F..

Advokáti sú povinní podľa § 82l ods. 3 zákona o súdoch používať pri elektronickej komunikácii so súdom elektronickej schránku aktivovanú na doručovanie, ktorej sú majiteľom. Samotné použitie elektronickej schránky, resp. odoslanie podania (v danom prípade odporu voči platobnému rozkazu) prostredníctvom tejto schránky ešte neznamená, že podanie je uskutočnené oprávnenou osobou. Advokát sa môže dať zastúpiť iným advokátom na základe substitučného plnomocnenia. V danom prípade z poverenia udeleného E. F. však výslovne vyplynulo, že nie je substitučným splnomocnením udeleným tretej osobe. Nebola preto z pohľadu odvolacieho súdu oprávnená na podpis odporu voči platobnému rozkazu v mene žalovaného. Aj podľa záverov Najvyššieho súdu SR v uznesení sp. zn. 1Obdo/22/2020, autorizácia podania vo veci samej, uskutočneného v elektronickej podobe, nahrádza podpis konajúcej osoby a slúži na identifikáciu osoby, ktorá predmetné podanie vo veci samej spísala a podpísala.

Podľa cit. § 125 ods. 2 CSP ak je podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie, treba ho dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované a ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie súd neprihliada. Súd preto pochybil, keď akceptoval podaný odpor bez autorizácie splnomocnenou advokátskou kanceláriou, napriek tomu, že do 10-tich dní nebolo do spisu doručené podanie spôsobom podľa § 125 ods. 2 CSP. Odpor voči platobnému rozkazu je podaním vo veci samej podľa § 123 ods. 2 CSP a obligatórnou náležitosťou podania vo veci samej je podľa § 127 ods. 1 CSP aj podpis oprávnenej osoby a v zmysle cit. § 11 ods. 2 zák. č. 307/2016 Z.z. odpor musí byť autorizovaný podľa § 23 zák. č. 305/2013 Z.z. V danom prípade na podpis odporu bol podľa pripojeného splnomocnenia oprávnený JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o. a nie E. F., ktorá podanie podpísala. Odpor podaný neoprávnenou osobou bolo potom potrebné v zmysle § 12 ods. 1 písm. a) zák. 307/2016 Z.z., (zodpovedajúci § 267 ods. 2 písm. b/ CSP) odmietnuť. Platobný rozkaz sa teda podaním odporu neoprávnenou osobou, ktorý mal byť odmietnutý, nezrušil (§ 11 ods. 1 veta druhá zák. 307/2016 Z.z.) a podľa § 268 písm. a) CSP nadobudol právoplatnosť.

Na základe vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že na vydanie napadnutého rozsudku neboli splnené procesné podmienky (§ 389 ods. 1 písm. a/ CSP), pretože rozhodnutiu vo veci samej bránilo to, že platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť v dôsledku podania odporu neoprávnenou osobou, čím bola založená prekážka veci už rozhodnutej (§ 230 CSP) ktorá je neodstrániteľným nedostatkom procesnej podmienky konania. Z uvedeného dôvodu bolo nadbytočné zaoberať sa ďalšími odvolacími námietkami žalobcu. Odvolaciemu súdu preto neostalo iné, než napadnutý rozsudok v zmysle § 389 ods. 1 písm. a/ zrušiť a v zmysle § 391 ods. 1 CSP vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Úlohou súd prvej inštancie bude postupovať podľa cit. ust. § 267 ods. 2 písm. b) CSP, resp. § 12 ods. 1 písm. a) zák. č. 307/2016 Z.z., čo aktuálne bráni zastaveniu konania v zmysle § 161

ods. 2 CSP. Prvoinštančný súd zároveň v danom rozhodnutí, ktorým sa bude konanie končiť, rozhodnúť aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

dovolaťom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolaťom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolať v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovoľať rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovoľať uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovoľať uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovoľať poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).